Însemnări din tabără

VACANȚĂ! Parcă ieri sălile de clasă, culoarele și curțile școlilor erau adevărate furnicare. Parcă ieri, elevii sîrguincioși, după ultima lucrare de control sau examen, făceau bilanțul mediilor de 8, 9 și 10, după un an rodnic la învățătură. Acum totul a trecut. E vacanță...

Vacanța mare, care a intrat de cîteva săptămîni în drepturi depline, a început să ofere marile ei bucurii. Acum, cînd mercurul termometrului urcă mereu, miile, zecile de mii de purtători ai cravatelor roșii și colegii lor mai mari au plecat acolo unde-i așteaptă răcoarea sau valurile învolburate, în munții cu pădurile pline de ozon și pe litoral. La doi pași de plaja cu nisipul fin și la poalele munților, într-un splendid peisaj, și-au stabilit sediile taberele de elevi, „cartierele generale" ale voioșiei, ale zilelor frumoase petrecute în cele mai bune condiții. Pe litoral, pe Valea Prahovei, la Sinaia, Bușteni și Azuga, la poalele bătrînului Ceahlău sau pe Valea Oltului, zeci de mii de elevi fac sport, iau parte la focurile de tabără, colindă pe cărările de munte, cunoscîndu-și mai bine țara, admirîndu-i frumusețile de basm.

Ca întotdeauna, zilele de vacanță, de tabără înseamnă zile de sport, ore petrecute în aer liber, adevărate surse de sănătate. Iată de ce activitatea sportivă trebuie să pulseze pretutindeni. Pe terenurile de volei, handbal și baschet, la gropile de sărituri și aruncări, sau în apa mării, elevii să-și îmbogățească cunoștințele sportive, să se întreacă în partide atractive, să-și reîmprospăteze forțele. Profesorii de educație fizică, organele sportive pe raza cărora funcționează taberele au datoria să se preocupe de organizarea activității sportive în bune condiții.

★ ★ ★

În rîndurile de față ne-am propus să inserăm cîteva aspecte din tabăra de la BUDA-ARGEȘ. Vom colinda apoi și prin alte locuri, pentru a reda activitatea ce se desfășoară în taberele pentru pionieri și școlari. Dar, să dăm grai însemnărilor...

Am mers aproape o oră cu mașina. De pe șoseaua ce duce spre Alexandria, un drum de piatră ne poartă, șerpuind, prin pădure. *Tabăra Buda-Argeș I.* (Are cifra I fiindcă în apropiere își desfășoară activitatea o „soră" a ei — Buda II). Ne apropiem de poarta de la intrare. Liniștea pădurii a fost deodată străbătută de sunetele unei melodii. 10 chitare și tot atîtea acordeoane, mînuite de mici artiști amatori (pe care aveam să-i cunoaștem mai tîrziu), țineau parcă să ne facă cunoscută atmosfera care domnește aici.

După formalitățile de rigoare „ofițerul de serviciu" Bogdan Gomboș, puștiul din clasa a III-a a Școlii generale nr. 192, ne-a prezentat directorului taberei. Bucuros de oaspeți, tov. *Radu Păcăloiu* ne înfățișează activitatea celor 120 de copii pe care îi are în grijă. Directorul Școlii generale nr. 141 din Capitală ne vorbește despre muzică, despre focul de tabără, despre activitatea sportivă de aici. Și cîte n-are de spus. Fiecare zi ar merita să fie consemnată, fiindcă fiecare are farmecul ei. Să ne rezumăm totuși să depănăm firul zilei de ieri, din care cîteva ore le-am petrecut cu noii noștri prieteni.

PROGRAMUL UNEI ZILE...

Vineri 8 iulie. La ora 7,30 trompeta sună deșteptarea; 10 minute de înviorare în maieu și chilot, în aerul proaspăt de mesteacăn. Micul dejun; cu ceaiul fierbinte, cu pîinea, untul și dulceața. De la 9 la 10,30 activitate artistică. Într-un colț al taberei cele 10 chitare și tot atîtea acordeoane, de care am amintit, treceau de la o melodie la alta, mînuite cu pricepere de 20 de mici instrumentiști conduși de prof. de muzică Gh. Huhulescu. De la 10,30 la 13 se merge la baie în apa Argeșului, se face plajă, se dispută meciuri de fotbal, volei sau handbal. Urmează masa și apoi odihna obligatorie. După încă 2 ore de sport sau de plimbări prin pădure toată lumea ia parte la focul de tabără. Acesta este programul unei zile. Dar ce se întîmplă în celelalte? Ce au făcut școlarii din seria I și a II-a?

JURNALUL DE TABĂRĂ

Pentru un răspuns la întrebările de mai sus am răsfoit jurnalul de tabără, o adevărată oglindă a activităților de aici. O filă, două, trei... Peste tot însemnări pline de semnificație. Să consemnăm cîteva dintre ele.

Fila 1... „Te-am găsit, tabără dragă! Te-am așteptat un an școlar. Te-am așteptat cu note bune și activități utile. Te-am regăsit mai frumoasă și mai strălucitoare decît te știam. Cabanele, cu mirosul de vopsea proaspătă, clubul, sala de mese, curtea, cu covorul de flori. Ne-am întîlnit aici, la Buda, pionierii și școlarii pentru a petrece zile de neuitat".

Fila 2... „O zi ploioasă, dar care nu va învinge voioșia noastră. Azi am învățat cîntecul „MULȚUMIM DIN INIMĂ PARTIDULUI".

Fila 3... „Azi am așteptat cu nerăbdare seara. În tabără a sosit caravana cinematografică. Am fost spectatorii filmului „Tudor". Ce frumos a fost!"

Fila 4... „Ura băieți! 7—3! Echipa de fotbal a taberei noastre a cîștigat cu 7—3 meciul cu Buda II. S-au evidențiat D. Nicolae (noi îi spunem Pele), A. Tudor (Garrincha), N. Marin (Eusebio), autorul a trei goluri."

Fila 5... „La plajă. Ultima zi de tabără a seriei I. Pe malul Argeșului am petrecut zile de vis, de bucurii. La revedere, tabără dragă. Acum la plecare mulțumim tovarășului director, profesorilor care ne-au îndrumat."

BUDA II ȘI-A LUAT REVANȘA

Au trecut cîteva zile și la Buda-Argeș a sosit o nouă serie. Jurnalul de tabără consemnează noi fapte.

„Ieri a avut loc concursul de orientare turistică. Am colindat prin locuri frumoase, dar am avut multe emoții cînd n-am găsit plicul de control. Totul s-a terminat însă cu bine. S-a alcătuit și un clasament pe detașamente: locul I — detașamentul nr. 4 cu 185 p. Au urmat detașamentele 5, 1, 3 și 2. La fotbal, Buda II și-a luat revanșa. Ne-a învins cu 2—0. După primul succes băieții s-au cam înfumurat. Dar rezultatul (al treilea meci s-a terminat 1—1) nu prea contează. Ne bucurăm mult că facem sport. Jucăm volei, fotbal, handbal. Avem destule mingi și tov. prof. Gr. Lăngescu ne învață multe lucruri noi. Avem și o masă de tenis. Ce păcat că s-au rupt paletele. Pînă acum n-am reușit să găsim altele."

Seria a III-a a participat și ea la un frumos concurs de orientare. A fost o secvență dintr-o bogată activitate. După concurs, Doina Cîșu, eleva din clasa a VI-a a scris în jurnalul de tabără o mică poezie. Iată o strofă. Stîngace, dar care spune foarte multe: *„În tabără la noi sînt mulți copii vioi / Cu zîmbetul pe față, se joacă și învață."*

FOCUL DE TABĂRĂ

„Ce înalt prieteni, ce frumos e focul / Parcă-ntreaga țară s-a-nfrățit cu noi / A venit voioasă, descrețindu-și fruntea / Ca să ne asculte cîntecele noi / Elena Dragoș.

Focul de tabără a fost pregătit cu multă atenție. În jurul lui se recită poezii, se cîntă. Într-o pădure, pe malul Argeșului, 10 chitare și tot atîtea acordeoane, acompaniate de 120 de voci cristaline fac ca în această seară, peste ramurile de mesteacăn, să se reverse cîntece pionierești. 120 de copii, o parte din cei 1 200 de pionieri și școlari care se vor bucura de frumusețile vacanței, încheie o bogată zi de tabără.

★

...Ora 22. Peste pădurea Buda-Argeș s-a așternut o liniște deplină. În paturile de o curățenie exemplară, 120 de copii dorm și visează. Sînt vise frumoase și adevărate.

CONSTANTIN ALEXE

INTERVIU ANCHETĂ

Ce loc ocupă sportul în viața dumneavoastră și a familiei?

Răspunsul la această întrebare, l-am solicitat cîtorva tineri și vîrstnici, salariați ai unei mari întreprinderi bucureștene, „Flacăra roșie". Iată ce ne-au spus ei:

UN LOC DE FRUNTE

Primul... consultat — maistrul rihtuitor **Dumitru Păun** din secția proiectare-încălțăminte.

— Pentru mine sportul constituie o mare pasiune. Notați: am început să joc fotbal din copilărie — sînt 30 de ani de atunci — și mai joc încă.

— În partidele de „veterani", probabil?

— Da de unde! În echipa secției noastre care participă la campionatul de fotbal al asociației, iar acum la cel din cadrul Spartachiadei de vară. Avem totdeauna „galerie" mare! Ce vreți: la meciurile noastre cei mai înfocați suporteri ne sînt... familiile. A mea, de exemplu, este prezentă la toate jocurile.

— Apropo: „galeria dumneavoastră personală" e amatoare doar de spectacole fotbalistice?

— Și de spectacole fotbalistice! Sîntem polisportivi! Soția, de pildă, salariată tot aici, la „Flacăra", iubește înotul. Băieții, în schimb, atletismul și fotbalul. Pentru atletism a fost cucerit flăcăul meu cel mic, Spiridon, elev în clasa a VII-a. În prezent, el este sprinter în secția de pitici a clubului Dinamo. Celălalt băiat, Florian, elev și el, în clasa a VIII-a, joacă fotbal la „Voința". Deci, „galeria mea" este mereu activă, cînd pe un teren, cînd pe altul.

— Chiar și în timpul anului școlar?

— Știu la ce vă referiți: notele, nu? Ei bine, trebuie să vă spun că **Florian și Spiridon au fost totdeauna premianți**! Sportul și învățătura s-au stimulat reciproc. Sau, mai puțin „teoretic", le-am dat voie să facă sport numai după ce și-au făcut bine lecțiile. Eu le sînt controlor de... calitate!

— Cu alte cuvinte?...

— În familia Păun sportul deține un loc **de frunte**!

MAJOR!

— Sportul în viața mea și a familiei ocupă un loc major — ne spune Viorica Pleavă-Tuțuianu, tehniciană la secția croit.

— Concret...

— După cum știți, sînt gimnastă la „Dinamo"... Am îndrăgit acest sport încă din școală iar acum, zilnic, rezerv antrenamentelor multe ore. Ca să ajungi în vîrful piramidei — cum spunem noi gimnaștii — este absolut necesar să muncești cu perseverență, să ai o răbdare de fier. Asta, după mine, în toate sporturile.

— Deci, și la rugbi...

— Da, și în cazul soțului meu, Ion Tuțuianu, rugbist tot la „Dinamo".

— Și component al lotului republican.

— Exact. Aș vrea să mai adaug un amănunt. Familia Tuțuianu s-a întemeiat tot datorită sportului. Ne-a atras aceeași pasiune, aceeași dorință, de a ținti mereu spre vîrful piramidei.

UN LOC DE... CENTRU

— Adică, în ce fel de „centru"? — îl întrebăm noi pe lăcătușul mecanic Aurel Bentu.

— Să vă explic: sînt arbitru republican de fotbal și de mai bine de 500 de ori am condus la „centru". Dar, desigur, ca să ajung aici, a trebuit să-mi continui activitatea de jucător începută cu aproape 25 de ani în urmă. Așadar, antrenamente de mai multe ori pe săptămînă, meciuri oficiale de fotbal pe postul meu preferat de half dreapta etc. Seara, acasă, scheme tactice de fotbal, lecții teoretice de înot cu Anca, fetița mea, discuții... aprinse cu soția. Cel mai aspru critic al meu!

— Vă „secondează" din fața televizorului?

— Nu, vine cu Anca pe stadion.

— O paranteză: cam ce critici vă aduce?

— Spune, de pildă, că gesticulez foarte mult pe teren. Și are dreptate! În „focul" jocului, uit de fluier și mă transform în... dirijor.

— La ultimul meci, n-am văzut acest lucru.

— Nici n-aveați cum. Îmi însușisem observația!

★

În interviul nostru-anchetă am mai stat de vorbă și cu **Gheorghe Corneanu**, lăcătuș mecanic, fotbalist și antrenor al lotului de pitici la asociația Flacăra, **Mircea Gheorghiu** — machetator și mare pasionat al probelor atletice de fond, **Ana Șuta** — calculatoare, handbalistă — și cu mulți alți tineri și vîrstnici din întreprinderea „Flacăra roșie".

„Sportul ocupă un loc important în viața noastră și a familiei! Facem sport fiindcă ne place, ne pasionează și ne simțim bine".

Este răspunsul pe care ți-l dă „marea familie" a salariaților din această importantă întreprindere bucureșteană. **„Facem sport fiindcă ne place"** își are corespondent în modul exemplar în care sînt organizate aici o serie de concursuri și competiții, în grija consiliului asociației sportive, fruntașă pe raion, de a crea în jurul acestor întreceri o ambianță deosebit de atractivă — sărbătorească, tradițională. Iată ce face **să se simtă bine** toți cei care își dedică zilnic cîteva ore din timpul lor liber sportului. Deci, este firesc ca sportul să ocupe în viața lor și a familiilor, **un loc de frunte** (Dumitru Păun), **major** (Viorica Pleavă-Tuțuianu), **de... centru** (Aurel Bentu).

Interviu-anchetă realizat de VASILE TOFAN și TIBERIU STAMA

